

1981, 24. ledna – Sdělení VONS č. 229 obsahující průvodní text k dopisu československých politických vězňů účastníkům schůze signatářských zemí Závěrečného aktu KBSE v Madridu, v příloze dopis československých politických vězňů účastníkům madridské schůzky KBSE obsahující zprávu o porušování práv československých občanů a o diskriminačních podmínkách ve věznicích a výzvu k odsouzení porušování lidských práv v Československu.

VONS se ve svých sděleních zabývá konkrétními případy porušování lidských práv, zejména pak těmi, které jsou dokladem svévole československých bezpečnostních a justičních orgánů. Jsme si vědomi, že jakákoli anonymita nebudí důvěru a oslabuje hodnověrnost faktů, ale současně jsme nuceni respektovat vůli těch, kteří se na nás obracejí o pomoc a nepřejí si být jmenováni z obavy před dalším, ještě horším pronásledováním.

V těchto dnech jsme byli požádáni skupinou politických vězňů z NVÚ Mírov (II. NVS), abychom zveřejnili jejich výzvu k účastníkům madridské schůzky KBSE. Chceme tomuto přání vyhovět, aniž ohrozíme další existenci autorů této výzvy a neuvádíme tedy jejich jména. Nejsme rovněž oprávněni na textu něco měnit. Základní pocity a zkušenosti námi sledovaných vězňů v jejich věznicích jsou v zásadě velmi podobné, jak se o tom přesvědčujeme, i když tato výzva nijak nereprezentuje stanoviska nebo názory členů VONS.

Text výzvy:

Jako političtí vězni socialistického státu jsme nuceni poukázat na lživá tvrzení čs. zástupců v Madridu, která se týkají údajné vymyšlenosti předkládaných důkazů a argumentů ze strany ostatních účastníků. Jsme důkazem soudních konstrukcí, diskriminace ve vězení a hanbou justice státu, který lidská práva v žádném směru nedodržuje. Pokud nejsou plněny dohody již přijaté, nelze

souhlasit s uzavíráním dalších. Byli jsme souzeni proto, že jsme poukazovali na nedodržování základních lidských práv, další pak vlivem špionomanie i proto, že se na základě ujištění o beztrestnosti vrátili k rodinám z ciziny. Jsme nazýváni třídními nepřáteli, diskriminováni a drženi v podmínkách, kdy na odsouzeného připadá 1,9 m². Již tato fakta dokumentují přístup k člověku i podmínky čs. vězení. Nikdo z nás není nepřítelem lidu, jsme nepohodlní těm, kteří neprávem jménem tohoto lidu vládnou a především mají strach o své mocenské postavení. Na mnoha případech lze dokumentovat hrubá porušení zákonnosti i policejních předpisů, aniž by bylo možno dosáhnout nápravy cestou nápravných opatření. Čs. oficiální místa nemají zájem o nápravu, neboť se obávají této veřejné hanby, čímž by diskreditovala sama sebe. Neuvědomují si však, že tyto skutečnosti ve svém důsledku vyvolávají krizi ve společnosti ať už dříve nebo později. Dnes již málokterý občan věří v ideologickou čistotu a humanitu, která je mu sdělovacími prostředky předkládána. Na každém kroku se setkává s rozparem slov a skutečnosti, rovněž tak i rovnosti občanů před zákonem. Pokud tento stav trvá, nemá žádný občan jistotu, že budou dodržována jeho práva, že nebude na základě pouhého účelu zbaven svobody, majetku i zaměstnání. Tento přístup k člověku je v přímém rozporu s přijatými závazky v této oblasti lidských práv. Místo konkrétního plnění je poukazováno jinam a fakta nazývána výmysly, aby se odvrátila pozornost od vlastního práhu.

Potvrzujeme proto plnou oprávněnost vznesených námitek a žádáme účastníky konference, OSN i světovou veřejnost, aby odsoudili toto jednání a zasadili se o neodkladné propuštění všech politických vězňů v Československu a řádné dodržování lidských a občanských práv.

Političtí vězni
z NVÚ Mírov

Informace o Chartě 77, r. 4, 1981, č. 2, s. 4–5